

Tiedekunta/Osasto — Fakultet/Sektion		Laitos — Institution	
Matemaattis-luonnontieteellinen		Eläintieteen laitos	
Tekijä — Författare			
Kai Norrdahl			
Työn nimi — Arbets titel			
Pyyntialue pikkunisäkäspyyntyneissä: koko, sijoitus ja pyyntitulosten yleistettävyys			
Oppiaine — Läroämne			
Eläintiede (morf.-ekol. linja)			
Työn laji — Arbets art		Aika — Datum	Sivumäärä — Sidoanial
Pro gradu -tutkielma		Lokakuu 1990	49 s.
Tiivistelmä — Referat			

Tutkin pyyntialueen koon laskemista, pyyntituloksen yleistettävyyttä ja loukkujen optimaalista sijoitusta käyttäen Etelä-Pohjanmaalta koottua myyränpyyntiaineistoa ja kirjallisuutta.

Loukkupyyntien todellinen pyyntiala voidaan selvittää riittävällä tarkkuudella tiheyslaskuja ajatellen, jos pyydettyjen eläinten elinpiirin keskimääräinen säde tunnetaan parin metrin tarkkuudella, kokonaispyyntialueen koko on vähintään hehtaari ja pyyntikuvio on ruudukko tai vastaava. Todellinen pyyntialue lasketaan lisäämällä loukkualueeseen reunavyöhyke, jonka leveytenä voidaan käyttää elinpiirin keskimääräistä sädettä.

Yksittäistä pyyntitulosta ei voida yleistää koskemaan laajemman alueen kannantiheyttä. Kannanvaihtelujen pohjavaiheessa tarvitaan toistakymmentä pyyntiruutua/-linjaa, mutta huippuvaiheessa riittää n. 5 ruutua/linjaa.

Tulokset viittaavat siihen, että lajien välinen kilpailu vaikuttaa voimakkaasti pikkunisäkkäiden habitaatinvalintaan. Habitaatinvalinta-teoriat, joissa ei ole huomioitu lajien välistä kilpailua, eivät päde pikkunisäkäsyhteisöihin.

Eri elinympäristöistä pyydettyjen pikkunisäkkäiden mitoissa on tilastollisesti merkitseviä eroja. Morfologisiin vertailuihin käytettävät eläimet tulisi siksi pyytää samalta habitaattiluokalta.

Jos halutaan laskea todellisia tiheyksiä, ruudukon tulisi olla kooltaan vähintään 7x7 -pyyntipistettä. Useiden pienempien ruudukoiden (50-150 pyyntipistettä) käyttö on suositeltavampaa kuin yhden ison ruudukon, jotta tulokselle saadaan luotettavuusrajat.

Pyyntipisteiden välin tulisi olla pellolla korkeintaan 10 m.